

Pammene generelt:

Larverne lever generelt af blade, frugter og frø, oftest af træer, enkelte danner galler og enkelte lever i bark. Måden at leve på kan skifte med hudskifte og årstider. Generelt overvintrer larverne i sidste hudskifte og forpupper sig på overvintringsstedet. Der er omkring 80 arter i Palaearktis hvor slægten har sin overvældende hovedvægt, hvoraf 39/40 er kendt fra Europa. Langt de fleste lever i skovzonen.

Imago holder ofte til i trætoppene og ofte er morgenen det mest aktive tidspunkt på døgnet. Mange er solskinselskere og flyver kun når solen skinner. Ofte er det en god ide at stille sig under værtstræet, så man har den blå himmel som baggrund og de små dyr som sorte fnug, der flyver rundt. Det kan være meget svært at følge flugten med øjnene, hvis man ikke har en ensartet baggrund. Enkelte arter kan fås ved simpel afkætsning af løvet på træerne, idet de sidder i hvile på bladene. Imago kommer af og til til lys, men det virker mere som tilfældigheder og man får langt større udbytte hvis man bevæger sig med et net. Flere arter kommer fint til feromoner, specielt *Cydia funebrana*-feromonet.

Langt de fleste arter kan identificeres på udseendet, hvis de ikke er alt for afstøvede. Mange *Pammener* er ganske små, de hører til de mindste viklere, men mange er også utrolig smukke med gyldne tegninger.

Udbredelser:

P. aurana: V- og C Palearktisk.

P. gallicana: Palearktisk.

P. epathista: Kun kendt fra de Franske Alper (2 distrikter). (Mit dyr er et 3die, hvis den er rigtig).

P. amygdalana: V Palearktisk. Et bælte gennem Syd- og Centraleuropa. (Tyskland, Belgien)

P. fasciana: Europa

P. herrichiana: Den totale udbredelse er mangelfuldt kendt pga. sammenblanding med *P. fasciana*, men den er i vore nabofaunaer i hvert fald fundet i Sverige, Tyskland, Holland og England (Bradley et al., 1979). Desuden er den kendt fra Mellemeuropa og Østeuropa til Krim (Bidzilya & Budashkin, 2009).

P. splendidulana: Europa

P. insulana: Palearktis. Kendt fra Sverige (et par steder langs østkysten), Norge (Oslotragten), Finland, Balticum, Tyskland, Holland, Belgien og Mellemeuropa.

P. ignorata: Den nordlige del af Europa og Østrig. Ikke kendt fra Tyskland og Polen.

P. gallicolana: Det centrale Europa, men meget pletvis. Kendt fra Tyskland og Holland. Beskrevet fra Balticum. Følger *Quercus robur*.

P. giganteana: Europa, men mangler i Balticum og Finland. Udbredt med *Quercus robur*.

P. argyran: Europa-Kaukasus.

P. suspectana: Vest Palearktis.

P. albuginana: Europa

P. clanculana: Det nordligste Europa. Polare dele.

P. obscurana: Palearktis.

P. luedersiana: V-Palearktisk, men manglende i store dele af Mellemeuropa. Går højt mod nord.

P. rhediella: V-Palearktis.

P. populana: Vestlige dele af Europa, men også SV-Sibirien.

P. spiniana: V-Palearktis (mod syd til Middelhavet) og Nordafrika.

P. trauniana: Arten følger foderplanten, Naur, fra England til Middelhavet og Lilleasien. Den har nordgrænse gennem Danmark og er ikke kendt fra Sverige (måske fra sidste år et enkelt eks.), Finland el. Balticum.

P. regiana: Arten følger foderplanten, Ahorn og kendes fra det meste af Europa.

P. aurita (aurantiana): Det meste af Europa. En art i fremgang.

P. laserpitiana Sydlig alper (Italien) Mit er fra Frankrig.

P. juniperana: Det centrale Europa (Tyskland, Holland) og Sydeuropa. Spredt.

P. blockiana: Tyskland, Frankrig, Italien, Sortehavet.

P. ochenheimeriana: V- Palearktis.

P. germmana: Europa (indtil Middelhavet). Nordgrænsen går gennem Danmark.

Strophedra (kun 2 arter):

S. nitidana: Europa til Kaukasus og igen fra Kina til Japan.

S. weirana: V-Palearktis.

Grapholita – Cydia generelt.

Der er ikke meget forskel på *Cydia* og *Grapholita*, og tidligere blev de også opfattet som samme slægt. Arterne i *Grapholita* lever dog oftest på lave planter, hyppigt på ærteblomstrede eller gyvel-visse arter. De egentlige *Cydia* arter kan leve på meget forskelligt, men typisk lever de i bark eller sår forårsaget af andre dyr eller af mennesker. Mange larver overvintrer, men ikke alle i sidste hudskifte, så disse arter skal indtage føde også om foråret. Nogle arter er skadedyr. Navne som ærtevikleren, blommevikleren og æblevikleren fortæller jo alt. Man kan finde mange af de sjældne arter ved at lede under bark om foråret, men der skal ledes længe for at finde dem. Det kan betale sig at have tålmodighed og ikke lede for tidligt på året. Andre arter lever på forskellige frugttræer og lave planter, f. eks. gyvel eller visse.

Imago flyver om dagen, ofte omkring foderplanterne, men flyvetiden kan være ganske kort, ofte kun en time lige inden skumringen. Også mange af disse arter kan lide at flyve i solskin. Enkelte kommer fint til lys, andre kun meget sjældent. Man kan finde dem på samme måde som *Pammene*.

De fleste arter kan kendes på udseendet, men i nogle grupper er det ikke let og en sikker bestemmelse kan kun opnås ved genitalepræparation eller ved klækning, så man kender foderplanten.

G. fissana: Østlige dele af Mellemeuropa og Sydeuropa. Mod nord til Sverige (Skåne). Lilleasien.

G. compositella: Palearktis.

G. pallifrontana: Spredt gennem Palearktis.

G. difficilana: Central- og Sydeuropa, mod nord til Belgien.

G. aureolana: Palearktis. Kendt fra de nordlige og bjergrige dele.

G. internana: Vest- og Sydeuropa til Ukraine.

G. caecana: Palearktis. Sverige, Finland, Balticum, Tyskland, England.

G. discretana: Vest- og Centraleuropa, Sverige, Balticum.

G. gemmiferana: Palearktis, men i de nordøstlige dele kun kendt fra Sverige.

G. larseni: V-Palearktis, men kun kendt fra de centrale, østlige og sydlige dele af Europa. En art i fremgang.

G. nebritana: Palearktis art kendt fra det sydlige Vesteuropa til Ural. Tyskland, Belgien. Lever på Almindelig blærebælg, som dyrkes i haver. Ikke vildt i DK.

G. jungiella: Palearktis.

G. lathyрана: Vest, Central og Sydeuropa. Kendt mod nord fra Tyskland, Holland, Belgien og England.

G. lunulana: V- og C Palearktis. Hele Europa.

G. orobana: V Palearktis, undtagen helt i nord.

G. funebrana: Palearktis. Hele Europa. Skadedyr, introduceret flere steder.

G. tenebrosana: Palearktis. Hele Europa.

G. andabatana: Kendt fra ganske få steder. Frankrig, Italien, Østrig, Ø-Balticum og S-Sibirien og Danmark.

G. janthinana: V- og C Palearktis. Ikke kendt fra Norge eller Finland.

G. lobarzewskii: Syd og Centraleuropa til Balticum og Danmark. En art i udbredelse.

G. molesta: Palearktis, fra Spanien til Japan. Mod nord kun som indslæbt.

Selania leplastriana: V Palearktis. I Europa mod nord til England og Luxembourg.

C. blackmoreana: I Europa kun fra Portugal og Grækenland.

C. nigricana: Vestpalearktis til Lilleasien. Også i Nordamerika.

C. succedana: V- og C Palearktis. Alle lande i Europa.

C. valesiaca: Spanien, Frankrig, Italien og Schweiz

C. centralasiae (intexta): Spanien til Ukraine, sikkert udbredt.

C. albipicta: Montan i Europa. Frankrig, Italien, Schweiz og Rumænien.

C. adenocarpis: Spanien, Frankrig og Schweiz

C. medicaginis: Fra Vesteuropa til Kaukasus, Kazakstan og S-Sibirien.

C. microgrammana: V Palearktis. Ikke kendt fra Norge og Finland.

C. duplicana: V og C Palearktis. Mangler i England.

C. cognatana: Nord- og Central Europa, men meget mangelfuldt udbredt.

C. illutana: Europa, mod nord til Finland og Karelen. Bedst når stammen er 10-20 cm tyk.

C. conicolana: Europa, men ikke fundet i det øvrige Skandinavien.

C. corollana: Fra Vesteuropa til Sibirien og Fjernøsten.

C. coniferana: Palearktisk.

C. indivisa: Central og Østeuropa, Nordeuropa, Frankrig til Sibirien. Træerne er bedst mellem 20-30 år gamle. Bedste tidspunkt for larven er sidste uge i april første uge i maj.

C. cosmophorana: Palearktis undtagen de sydlige dele.

C. strobilella: Palearktis.

C. pactolana: Fra Vesteuropa til Sibirien og Fjernøsten.

C. grunertiana: Centraleuropa, Danmark og Sverige.

C. milleniana: Fortrinsvis i bjergegne i Europa. Danmark, England, Belgien.

C. zebeana: Centraleuropa, Danmark og Sibirien.

C. pomonella: Hele Europa. Importeret og forvildet mange steder i verden.

C. servillana: Vest- og Centraleuropa. Spanien, Rumænien.

C. leguminana: Palearktis. Ikke i Norge. I Sverige kendt fra meget spredte fund bl. a. Vg: Kinnekulle og Vtml.

C. cornucopiae: Kendt fra Sverige (Dalarna), Finland (ganske få fund), Karelien og til Fjernøsten.

C. triangulella (splendana): V Palearktis. Skal nu igen hedde *splendana*.

C. fagiglandana: Hele Europa til Lilleasien og Kaukasus og Nordvestafrika.

C. amplana: Fra Storbritannien til Lilleasien og Syrien, men mest i de sydlige dele. Ikke kendt fra Finland og Balticum endnu. En art i spredning.

C. molybdana: Italien, Frankrig og de sydlige Alper.

C. inquinatana: Spredt gennem hele Europa, men ikke i nordvest.